

Onsdag 16 september 2020

P9_TA(2020)0213

Säkerhetssamarbete mellan EU och Afrika i Sahelregionen, Västafrika och Afrikas horn

Europaparlamentets resolution av den 16 september 2020 om säkerhetssamarbete mellan EU och Afrika i Sahelregionen, Västafrika och Afrikas horn (2020/2002(INI))

(2021/C 385/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 41, 42, 43, 44, 45 och 46,
- med beaktande av rapporten *The Geography of Conflict in North and West Africa* från OECD och "Sahel and West Africa Club" av den 14 februari 2020,
- med beaktande av Stockholms internationella fredsforskningsinstituts rapport *Trends in World Military Expenditure, 2019*, vilken publicerades i april 2020,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 9 mars 2020 *Mot en övergripande strategi för Afrika* (JOIN(2020)0004),
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från Europeiska rådets medlemmar och medlemsstaterna i G5 Sahel av den 28 april 2020,
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2020/253 av den 25 februari 2020 om ändring av beslut (Gusp) 2018/906 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sahel⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från G5 Sahel-medlemsstaternas stats- och regeringschefer och Frankrikes president vid toppmötet den 13 januari 2020 i Pau i Frankrike (Pauförklaringen),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 april 2015 om den regionala handlingsplanen för Sahel 2015–2020, av den 16 mars 2015 om EU:s handlingsplan för Guineabukten 2015–2020 och av den 25 juni 2018 om Afrikas horn/Röda havet,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325/1820 och dess uppföljningsresolutioner,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 om EU:s strategi för Afrikas horn⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om fredsfrämjande insatser – EU:s samverkan med FN och Afrikanska unionen⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2018 om Somalia⁽⁴⁾,
- med beaktande av strategin för utveckling och säkerhet i G5 Sahel-länderna från september 2016, ramen för integrerade prioriterade åtgärder från februari 2020, Sahelliansen och partnerskapet för stabilitet och säkerhet i Sahel,

⁽¹⁾ EUT L 54 I, 26.2.2020, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 86, 6.3.2018, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT C 118, 8.4.2020, s. 113.

Onsdag 16 september 2020

- med beaktande av rådets *EU-koncept för ESFP-stöd till säkerhetsreformer* av den 13 oktober 2005, kommissionens meddelande av den 24 maj 2006 *Ett koncept för Europeiska gemenskapens stöd till reformen av säkerhetssektorn* (COM(2006)0253), det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 5 juli 2016 *En EU-omfattande strategiram för stöd till reform av säkerhetssektorn* (JOIN (2016)0031) och rådets slutsatser av den 14 november 2016 om en EU-omfattande strategiram för stöd till reform av säkerhetssektorn,
- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, särskilt mål 16, som syftar till att främja fredliga och inkluderande samhällen för en hållbar utveckling,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konfliktdrabbade områden och högriskområden (förordningen om konfliktmineraler) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den strategiska ramen för Afrikas horn av den 14 november 2011 och EU:s regionala handlingsplan för Afrikas horn 2015–2020 av den 26 oktober 2015,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares vädjan om ett globalt eldupphör efter spridningen av coronaviruset (covid-19),
- med beaktande av EU-strategin för Guineabukten av den 17 mars 2014,
- med beaktande av EU:s strategi för säkerhet och utveckling i Sahel av den 21 mars 2011, som lades fram av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen, på rådets begäran,
- med beaktande av de årliga gemensamma rådgivande mötena mellan Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd och Europeiska unionens kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik,
- med beaktande av handlingsplanen av den 14 juni 2012 för att stärka EU:s GSFP-stöd till FN:s fredsbevarande verksamhet och av dokumentet *Strengthening the UN-EU Strategic Partnership on Peacekeeping and Crisis Management: Priorities 2015-2018* av den 27 mars 2015,
- med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika, som antogs vid det andra EU–Afrika-toppmötet den 8–9 december 2007 i Lissabon och den gemensamma färdplanen 2014–2017, som antogs vid det fjärde EU–Afrika-toppmötet den 2–3 april 2014 i Bryssel,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 3 om effektiviteten och ändamålsenligheten i EU-bidrag som kanaliseras genom FN-organisationer i konfliktdrabbade länder av den 25 maj 2011,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om tioårsdagen för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet ⁽⁶⁾,
- med beaktande av EU:s strategi för kvinnor, fred och säkerhet av den 10 december 2018 och dess handlingsplan 2019–2024 av den 5 juli 2019,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens roll vid klimatstyrda kriser och naturkatastrofer ⁽⁷⁾,

⁽⁵⁾ EUT L 130, 19.5.2017, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 56.

⁽⁷⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 153.

Onsdag 16 september 2020

- med beaktande av FN:s miljöprogramms rapporter för 2011 och 2012 med titeln *Livelihood Security: Climate Change, Migration and Conflict in the Sahel*,
- med beaktande av rådets koncept om förstärkning av EU:s medlings- och dialogkapacitet av den 10 november 2009,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2019 om utveckling av EU:s kapacitet för konfliktförebyggande och medling ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 15 januari 2020 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽⁹⁾ och genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, ⁽¹⁰⁾
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (COM(2016)0447),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeiska säkerhetsagendan* av den 28 april 2015 (COM(2015)0185),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för utveckling,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0129/2020), och av följande skäl:
 - A. Utveckling och varaktig fred kommer endast att uppnås genom att man tar itu med de bakomliggande orsakerna till fattigdom och svält. Säkerhet är en förutsättning för utveckling, och människors säkerhet är en förutsättning för varaktig fred och stabilitet. En stark koppling mellan säkerhet, utveckling och humanitära insatser är avgörande för en hållbar utveckling i regionerna Sahel, Västafrika och Afrikas horn. Utan utveckling och fattigdomsutrotning kommer det inte att bli någon hållbar fred. Säkerheten i Sahel-Sahara-regionen och på Afrikas horn har successivt förvärrats, och Europeiska unionens åtgärder har inte kunnat bemöta denna kris på ett tillfredsställande sätt, särskilt på grund av begränsningar när det gäller mandat och operativ kapacitet.
 - B. EU:s södra strategiska miljö är instabil. Det finns där en rad utmaningar, särskilt väpnade konflikter vid den europeiska kontinentens södra gränser och jihadistisk terrorism. Instabiliteten i denna region har en direkt inverkan på Europas och dess medborgares säkerhet och på stabiliteten vid EU:s yttre gränser.
 - C. Säkerheten och stabiliteten i Sahel och Västafrika och på Afrikas horn måste vara ett strategiskt mål för EU:s samarbete med regeringarna i det södra grannskapet.
 - D. Mandaten för uppdraget inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) är omfattande och syftar bland annat till att främja en reform av säkerhetssektorn, driva på reformer av rättsväsendet och stärka den militära och polisiära utbildningen samt förbättra tillsynen.
 - E. Europeiska unionen har engagerat sig för säkerhet och utveckling i Sahelregionen som en ledande partner genom en integrerad strategi med fokus på politisk och diplomatisk dialog samt utveckling och humanitärt stöd.
 - F. Initiativet ”Kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling” ledde till en översyn av instrumentet som bidrar till stabilitet och fred (IcSP+) 2017, vilket resulterade i finansiering av utbildningsinitiativ och leverans av icke-dödande utrustning.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2019)0158.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0009.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0008.

Onsdag 16 september 2020

- G. Medlemsstaterna är skyldiga att tillhandahålla nödvändig personal för uppdragen, men bristen på personal, som förvärras av den pandemi som orsakats av covid-19-pandemin, innebär att antalet EU-anställda på dessa uppdrag reduceras av hälsoskäl.
- H. Från Atlanten i väst till Röda havet och Indiska oceanen i öst kämpar många afrikanska länder för att hantera utmaningar, såsom destabiliseringen av den traditionella jordbruks- och herdeekonomin till följd av klimatförändringar, externa aktörers exploatering av naturresurser, bristfällig livsmedels- och näringstrygghet, bristande tillgång till grundläggande sociala tjänster, olämpliga jordbruksmodeller, befolkningstillväxt och tryck på natur- och miljöresurserna, såsom avskogning. En annan stor utmaning är uppkomsten av nya former av maffiaekonomier, bland annat handel med människor, migranter och narkotika, smuggling av kulturföremål och vilda djur och växter och okontrollerad export av guld- och mineralfyndigheter som – i kombination med svaga institutioner och bristande öppenhet, ett svagt styre, växande ojämlikhet, bristande förtroende för regeringar samt korruption inom många myndigheter – leder till att terroristgrupper, smugglare, traditionella samhällen och regionala konflikter sammanlänkas. De berörda samhällena reagerar felaktigt på denna situation genom att lockas av oacceptabel jihadistisk religiös extremism och ökad radikalisering.
- I. Karaktären på säkerhetsutmaningarna, våldskonflikterna och det politiska våldet varierar mellan olika afrikanska regioner, länder och provinser. I Sahelregionen och på Afrikas horn skördar väpnade islamistiska grupper och islamistisk terrorism – men också i mindre utsträckning säkerhetsstyrkor, olika kriminella grupper och milisgrupper – många offer, särskilt bland civilbefolkningen. Situationen är mycket annorlunda i de flesta av de 19 länderna i Västafrika, där vissa länder har varaktig stabilitet och säkerhet, medan andra präglas av politiskt våld eller etniska konflikter.
- J. Förra året var 3 471 rapporterade våldsamma händelser kopplade till dessa grupper. Även rapporterade dödsfall till följd av den afrikanska militanta islamistgruppens aktivitet ökade med sju procent förra året, till uppskattningsvis 10 460 dödsfall.
- K. Terroristaktiviteterna är i hög grad koncentrerade till fem skådeplatser, bland annat Somalia, Tchadsjöns bäcken och Sahel – med mindre men ihållande hot i Nordafrika och utmed Indiska oceanens västkust. Sahel var den region som hade den snabbaste ökningen av all våldsam extremistverksamhet under 2019. Varje skådeplats har sin egen unika dynamik och kräver en unik regional strategi.
- L. EU och G5 Sahel har uttryckt sin djupa oro över den ökade terrorismen och den försämrade säkerhetssituationen och humanitära situationen i Sahelregionen. Terrorismen sätter ett ökat tryck på länderna i G5 Sahel och deras grannländer. Terrorismen förvärrar de lokala politiska, etniska och religiösa spänningarna och underblåses av kriminella grupper och fundamentalistiska grupperingar, socioekonomiska missförhållanden, svagt styre och, i vissa fall, av säkerhets- och försvarsstyrkor.
- M. Terroristattacker mot civilbefolkningen, statliga institutioner, statliga representanter, säkerhets- och försvarsstyrkor och infrastruktur undergräver den sociala sammanhållningen, och terroristgrupper använder sig också av befintliga lokala konflikter för detta ändamål.
- N. Alla dessa utmaningar har allvarligt påverkat stabiliteten och freden i lokalsamhällena och den traditionella ordning som bygger på kompromisser och den moraliska auktoriteten hos de äldre och de traditionella ledarna, som håller på att trängas undan av väpnade grupper av smugglare och terrorister.
- O. Att skapa nödvändiga säkerhetsförhållanden för att återupprätta grundläggande statliga strukturer, särskilt i de mer avlägset belägna regionerna där medborgarna kan känna sig mest övergivna, är av avgörande betydelse.
- P. Terroristattentat och kriminella attacker tenderar att rikta sig mot civilbefolkningen, statliga företrädare, säkerhets- och försvarsstyrkor samt socioekonomisk infrastruktur och undergräver därigenom den sociala och samhälleliga sammanhållningen och integrationen.
- Q. Sahel är en av de regioner som påverkas mest av spridningen av olagliga handeldvapen. Dessa odokumenterade och oftast olagliga vapen hotar inte bara säkerheten och tryggheten i samhällena, utan används också av farliga gränsöverskridande kriminella nätverk som ägnar sig åt olika former av olaglig handel, bland annat med vapen, människor och olaglig narkotika.

Onsdag 16 september 2020

- R. Enligt nya uppgifter från Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI)
- a) steg de samlade militära utgifterna för stater i Afrika med 1,5 % till uppskattningsvis 41,2 miljarder US-dollar 2019 – regionens första utgiftsökning på fem år,
 - b) importerade Afrika 49 % av sin militära utrustning från Ryssland, 14 % från Förenta staterna och 13 % från Kina; Kina har exporterat 20 % av sin globala vapenförsäljning till Afrika.
- S. Rysslands militära inflytande över hela Afrika består av vapenförsäljning, utplacering av legosoldater och politiska rådgivare, säkerhetsavtal och utbildningsprogram för instabila länder.
- T. Varje år smugglas guld för flera miljarder dollar ut från västafrikanska länder via Förenade Arabemiraten i Mellanöstern. Enligt FN genererar den somaliska extremistgruppen al-Shabaab miljoner dollar i intäkter från export av träkol till Iran och därefter till Förenade Arabemiraten, i strid med FN:s sanktioner.
- U. Fattigdom, bristfällig utbildning, arbetslöshet, konflikter, kriser och osäkerhet i kombination med andra faktorer såsom sönderfallande stater, dåligt styre och korruption drabbar i synnerhet ungdomar och deras möjligheter genom att driva många att fly och lämna sina hem och familjer för säkrare regioner eller andra kontinenter, och därmed riskera sina liv.
- V. De ovannämnda utmaningarna kommer att förvärras av covid-19-pandemin och de allt värre effekterna av klimatförändringarna. Kommissionen har aviserat ytterligare 194 miljoner euro till stöd för säkerhet, stabilitet och motståndskraft i Sahel.
- W. Hotet från militanta islamistgrupper i Afrika är inte enhetligt till sin natur, utan omfattar verksamhet från en ständigt skiftande blandning av ungefär två dussin grupper som aktivt verkar i 14 länder.
- X. Europeiska unionen har genomfört tre militära uppdrag och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna för att utbilda och ge råd åt de väpnade styrkorna i Somalia (EU:s utbildningsuppdrag (EUTM) i Somalia – 2010), i Mali (EUTM Mali – 2013) och i Centralafrikanska republiken (EUTM RCA – 2016) samt en militär insats till sjöss (EU:s marina insats (Eunavfor) Atalanta – 2009). EU har också genomfört tre civila uppdrag för att utbilda och ge råd åt interna säkerhetsstyrkor i Mali (EU:s uppdrag för kapacitetsuppbyggnad (Eucap) Sahel Mali – 2012), i Niger (Eucap Sahel Niger – 2014) och i Somalia (Eucap Somalia – 2014), GAR-SI-Sahelprojektet, och kommer snart att sjösätta ett rådgivande uppdrag (EUAM) i Centralafrikanska republiken.
- Y. Ett antal militära utposter från enskilda länder, såsom Frankrike och Förenta staterna, ger säkerhetsstöd till lokala partner genom att utföra insatser mot terrorism och annan verksamhet. Dessa statsbyggande insatser och utvecklingsinitiativ är, parallellt med politiska lösningar, avgörande för att besegra terroristgrupper och bidra till att bygga upp regional stabilitet.
- Z. Det behövs oförminskade påtryckningar på terrorister för att stoppa spridningen av detta hot till andra regioner och kontinenter, inbegripet Europa.
- AA. Under det senaste årtiondet har afrikanska säkerhetsinstitutioner stationerat ut tiotusentals personer i fredsfrämjande insatser på afrikansk mark, vilket visar att de har en verklig vilja att bidra till säkerhetsstyrning på sin egen kontinent.
- AB. EU stöder också operationaliseringen av den gemensamma G5 Sahel-styrkan, ett centralt terrorismbekämpningsinstrument som är avgörande för att bekämpa terrorism, jihadistisk aktivitet och säkerhetshot och för att förbättra den regionala säkerheten.
- AC. Den löpande operationaliseringen av viktiga regionala säkerhetsaktörer, såsom Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas), den östafrikanska beredskapsstyrkan (EASF) och Afrikanska unionens afrikanska beredskapsstyrka, sammanfaller med EU:s intresse av att hjälpa länder som har svårt att skapa fred och välbefinnande för sina medborgare.

Onsdag 16 september 2020

- AD. Regionalt samarbete och goda grannförbindelser mellan länderna i Sahelregionen och Västafrika och på Afrikas horn är nödvändiga förutsättningar för att man ska kunna upprätthålla och stärka stabiliteten i dessa regioner.
- AE. Afrikanska unionen förblir en viktig partner för EU:s freds- och stabilitetsinsatser.
- AF. Vid sitt årliga toppmöte i februari 2020 tillkännagav Afrikanska unionen sina planer på att sända ut 3 000 soldater till Sahel för att stödja G5 Sahel i kampen mot väpnade grupper.
- AG. Sedan 2017 har EU följt en process för regionalisering av sina GSFP-uppdrag, som utöver att främja samarbetet med G5 Sahel syftar till att på ett bättre sätt identifiera och fylla luckorna i det gränsöverskridande samarbetet i regionerna.
- AH. När det gäller hållbarhet och effektivitet har de ovannämnda EU- och FN-uppdragen efter flera års specialutbildning hämmats på grund av begränsningar av deras mandat, utbildningsprogram, hållbarhetsplaner och lokalt egenansvar, och på grund av att de inte kan tillhandahålla den utrustning som behövs till den enhet de utbildar och till de lokala försvarsstyrkorna, inklusive vapen, ammunition och fordon. EU-uppdragets mandat och syfte måste ses över för att man ska kunna utarbeta en analys av tillvaratagna erfarenheter som bör användas för att anpassa nuvarande och framtida uppdrag.
- AI. All utbildning, finansiering och utrustning av säkerhetsstyrkor i tredjeländer bör stå i överensstämmelse med EU:s grundläggande värden och bidra till uppbyggnaden av en tillförlitlig säkerhetssektor som först och främst syftar till att ge säkerhetsfördelar för hela lokalbefolkningen, med respekt för rättsstatsprincipen och, i synnerhet, internationell människorättslagstiftning.
- AJ. Dessa begränsningar och avsaknaden av en sammanhängande och strategisk närvaro för Europeiska unionen påverkar trovärdigheten för EU:s yttre åtgärder, medan andra globala aktörer intensifierar sina åtgärder, sänder legosoldater och bygger sina egna militäranläggningar och har ökat sina leveranser av vapen och ammunition till länderna i regionen utan några villkor när det gäller styrelseformer och gör det i praktiken för att främja strikt bilaterala intressen.
- AK. Kinas kommunistparti antog 2017 initiativet "Belt and Road" (Ett bälte, en väg) vid den nationella partikongressen, där man angav att investeringen är så hög som 8 biljoner US-dollar för ett omfattande nät av transport-, energi- och telekommunikationsinfrastruktur som kopplar samman Europa, Afrika och Asien. Kina är en viktig aktör i Afrikas ekonomi med ett betydande inflytande över många aspekter av kontinentens angelägenheter.
- AL. Under det senaste årtiondet har Förenade Arabemiraten gradvis ökat sin närvaro på Afrikas horn med hjälp av utvecklingsprojekt och humanitära projekt för att öka sin geostrategiska synlighet, särskilt i Adenviken. Somalia har enträget uppmanat FN:s säkerhetsråd att vidta åtgärder mot Förenade Arabemiratens uppförande av en militärbas i Somaliland.
- AM. Turkiet har under flera år försökt bygga upp ett förtroende på Afrikas horn, eftersom landet strävar efter att öka sitt inflytande, särskilt i Röda havsregionen. Turkiska företag förvaltar fortfarande Mogadishus viktigaste hamn och flygplats, och tillhandahåller till och med militär utbildning för somaliska regeringssoldater.
- AN. Det kinesiska folkets befrielsearmés flotta (PLAN) har etablerat sin första utländska militärbas i Djibouti, och Kina har fordringar på över 70 % av Djiboutis bruttonationalprodukt. Lån inom ramen för initiativet "Belt and Road" fångar sårbara utvecklingsländer i "skuldfällor", utarmar de offentliga reserverna och utsätter generationer av skattebetalare för gigantiska skulder.
- AO. Varken Somalias, Burkina Fasos, Malis eller Centralafrikanska republikens armé har hittat effektiva svar. Alla dessa arméer har svårt att bekämpa jihadisterna och de väpnade grupperna eller att röja och säkra mark med hjälp av allierade internationella styrkor. Detta har lett till att lokalbefolkningarna känner sig övergivna och är rädda för att jihadisterna eller de väpnade grupperna ska anklaga dem för att ha samarbetat med regeringen när de återvänder och återigen ockuperar det område från vilket de fördrevs.

Onsdag 16 september 2020

- AP. Det har skett en avgörande minskning av sjöröveriet utanför Afrikas östra och västra kuster till följd av internationella sjöfartsskyddsinsatser från både EU och Nato som fungerar som prejudikat för det europeiska, afrikanska och transatlantiska säkerhetsarbetet.
- AQ. Den allmänna situationen har inte förbättrats nämnvärt efter flera års deltagande i de ovannämnda civila och militära uppdragen, och nu finns det tecken på att den förvärras trots de ansträngningar som gjorts. Till följd av detta kvarstår ett antal gamla och nya utmaningar, och en övergripande strategi måste därför genomföras, med särskilt fokus på de regioner där utsattheten och spänningarna är som värst, för att uppnå slutmålet om att skapa regional stabilitet och låta afrikaner få ta över ansvaret för säkerheten. Denna strategi kommer att tillgodose ett akut behov och infria de höga förväntningarna hos såväl aktörerna på fältet som lokalbefolkningen, och den bör ta itu med krisens bakomliggande orsaker.
- AR. Frågan om finansiering av GSFP är avgörande för fullföljandet av politiken, och Europeiska utvecklingsfonden – genom den fredsbevarande resursen för Afrika, och i framtiden genom den europeiska fredsfaciliteten – ger stöd till Afrikanska unionen och finansierar bl.a. de operativa kostnaderna för militära fredsbevarande insatser i Afrika, särskilt Amisom i Somalia. Faciliteten kommer att ersätta Athenamekanismen när det gäller finansieringen av de gemensamma kostnaderna för militära GSFP-operationer, och den fredsbevarande resursen för Afrika kommer att förse EU med ett nytt verktyg för att använda militära operationer på ett mer flexibelt sätt och avsevärt förbättra möjligheterna till säkerhetsstöd till partner. Den europeiska fredsfacilitetens slutliga effekter, som ett instrument för att på ett hållbart sätt ta itu med våldsamma konflikter och otrygghet, kommer att bero på i vilken utsträckning den kompletteras av nödvändiga skyddsmekanismer och övervakningssystem för att undvika eventuellt missbruk av det bistånd som tillhandahålls och för att se till att vederbörlig hänsyn tas till frågor om ansvarsutkrävande, mänskliga rättigheter och respekt för humanitär rätt. Den framtida europeiska fredsfacilitet som 2021 ska ersätta den fredsbevarande resursen för Afrika bör utvidga sitt tillämpningsområde till partnerstaterna och möjliggöra leveranser av militärutrustning.
- AS. Det är absolut nödvändigt att EU stöder sina partner i regionerna Sahel-Sahara och Afrikas horn, som står inför allt större utmaningar i sin kamp mot väpnade terroristgrupper, däribland jihadister. Europeiska unionen kan reagera på ett ändamålsenligt sätt genom att förse länderna i den berörda regionen med nödvändigt stödet, inklusive vapen och ammunition, genom den europeiska fredsfaciliteten. Den europeiska fredsfaciliteten bör godkännas utan dröjsmål för att möjliggöra det nödvändiga militära stödet.
- AT. Temperaturen stiger 1,5 gånger snabbare i Sahelregionen än i övriga världen, och enligt FN är omkring 80 % av jordbruksmarken i regionen skadad, och omkring 50 miljoner människor som är beroende av djuruppfödning befinner sig i markkonflikter. Enligt Internationella rödakorskommittén innebär denna situation att människor drabbas av en otrygg livsmedelsförsörjning, och att de har svårt att klara sig och ställs inför svåra val.
- AU. Klimatförändringarnas effekter utgör en riskfaktor för destabilisering, våld och konflikter.
- AV. Den plötsliga ökningen av våldsamma attacker mot offentliga skolor, mord, kidnappningar, misshandel och dödshot mot lärare och studenter har enligt Unicef lett till att fler än 9 000 skolor i centrala och västra Afrika har stängts, vilket inneburit att nästan två miljoner barn inte har fått någon ordentlig utbildning.
- AW. EU är fortfarande allvarligt oroat över det ökade antalet barn som rekryteras som barnsoldater av extremistgrupper.
- AX. FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) har lyft fram oroväckande nya trender i fråga om regionens narkotikahandel, som har skadliga effekter för samhällsstyrningen, säkerheten, den ekonomiska tillväxten och folkhälsan. Enligt byrån står Väst-, Central- och Nordafrika för 87 % av alla farmaceutiska opioider som beslagtas över hela världen, och UNODC erkänner att det finns en nära koppling mellan narkotikahandel och finansiering av väpnade grupper.
- AY. I EU:s strategi för kvinnor, fred och säkerhet betonas behovet av att integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla områden och verksamheter på området för fred och säkerhet för att säkerställa effektiviteten i EU:s politik.

Onsdag 16 september 2020

- AZ. Attacker från extremistgrupper och eskalerande våld mellan olika befolkningsgrupper, där det strids om resurser, påverkar tillgången till utbildning och hälso- och sjukvård, och ett stort antal flickor är särskilt utsatta för olika typer av fysiska och sexuella övergrepp.
- BA. Europeiska unionen bör på ett strategiskt sätt öka sin ekonomiska närvaro i ännu högre grad med tanke på den ökande närvaron av andra utländska makter.
- BB. Kommissionsledamoten med ansvar för grannskap och utvidgning föreslog att man skulle omfördela, påskynda och prioritera 3,25 miljarder euro från befintliga program för att tillgodose de coronavirus-relaterade behoven i Afrika, inklusive 2,06 miljarder euro till Afrika söder om Sahara.
- BC. EU bör stärka sitt samarbete med nationella parlament, inbegripet med säkerhets- och försvarsutskott, för att förbättra kritiska funktioner för tillsyn över nationella och yttre säkerhetsinsatser.

Åtgärder som vidtagits av Europeiska unionen och dess medlemsstater

1. Europaparlamentet anser att kommissionen, rådet och vice ordföranden/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik måste samordna de utvecklingsrelaterade, humanitära och säkerhetsmässiga strategier som de är involverade i som en del av en integrerad strategi som leder till ett självständigt afrikanskt egenansvar i säkerhets- och försvarsfrågor. Parlamentet anser att Afrikanska unionen och afrikanska stater från regionen är viktiga partner med vilka EU för en meningsfull dialog för att gemensamt uppnå hållbar utveckling och säkerhet för människor. Parlamentet stöder Afrikanska unionens planer på att skicka 3 000 soldater till stöd för G5 Sahel. Parlamentet är fast övertygat om att EU och dess medlemsstater måste stärka partnernas kapacitet och se över säkerhets- och försvarsuppdragen i regionerna Sahel, Västafrika och Afrikas horn, bland annat genom tillhandahållande av militärutrustning, utan att tumma på principen om att "inte vålla skada".
2. Europaparlamentet påminner om att kampen mot terrorism framför allt är beroende av de berörda staternas förmåga att upprätthålla starka och tillförlitliga institutioner, väletablerade grundläggande tjänster, inklusive en intern säkerhetskapacitet och ett rättssystem som medborgarna har förtroende för, särskilt i straffrättsliga frågor. Parlamentet anser att en säkerhetsstrategi för regionerna Sahel, Västafrika och Afrikas horn först och främst måste vara inriktad på att ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikterna i regionen, eftersom fattigdomsutrotning är nyckeln till en hållbar fred.
3. Europaparlamentet efterlyser främjande av förnyade förbindelser mellan EU och den afrikanska kontinenten – grundade på solidaritet, ömsesidig respekt och ömsesidig nytta – och begär att principerna om respekt för internationell rätt, nationell suveränitet och jämbördiga parter alltid ska respekteras.
4. Europaparlamentet anser att alla uppdrag, insatser och andra åtgärder inom ramen för Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik måste samordnas av vice ordföranden/den höga representanten under rådets överinseende i enlighet med artikel 43.2 i EU-fördraget, och att den gemensamma samordningsenheten för stöd bör ge mer rådgivning till kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten, med en utökad samordnande roll, och föreslå att det inrättas en central civil-militär enhet för doktrinutveckling som stärker kapaciteten hos den militära och civila planerings- och ledningskapacitetens uppdrag och projekt.
5. Europaparlamentet är fast övertygat om att EU bör investera så mycket som möjligt i konfliktförebyggande processer genom att utlösa en mängd mycket konkreta medlings-, dialog- och försoningsprocesser och -projekt parallellt med andra säkerhetsåtgärder. Parlamentet understryker att det också är nödvändigt att tillämpa icke-statscenterade strategier som syftar till att främja stabilitet och säkerhet, särskilt när det gäller spänningar mellan befolkningsgrupper. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att endast säkerhetsstöd som sätter människors säkerhet i centrum kommer att vara effektivt på medellång och lång sikt.
6. Europaparlamentet understryker det brådskande behovet av att stärka uppdragen och insatserna inom ramen för GSFP samt EU:s övergripande politik för strategisk planering och kommunikation, i syfte att öka synligheten för EU:s åtgärder.
7. Europaparlamentet välkomnar EU:s globala åtagande gentemot Sahelregionen, Västafrika och Afrikas horn, och uppskattar GSFP-uppdragens och GSFP-insatsernas bidrag till fred, säkerhet och internationell stabilitet. Parlamentet understryker dock behovet av att anpassa de finansiella och administrativa reglerna och den politiska beslutsprocessen i syfte att påskynda och effektivisera hanteringen av kriser.

Onsdag 16 september 2020

8. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en vitbok om det europeiska försvaret, som ska utforma och beskriva mycket specifika scenarier för möjliga militära interventioner från EU och deras underliggande doktriner i överensstämmelse med de militära uppdragen i artikel 43.1 i EU-fördraget.
9. Europaparlamentet lovordar personalen vid EU-uppdragen som, trots mycket krävande förhållanden, har utfört sitt arbete på ett enastående sätt och visat prov på engagemang och professionalism.
10. Med tanke på den allvarliga och djupgående försämringen av säkerhetssituationen i regionen, och för att täppa till eventuella luckor i EU:s uppdrag och projekt, betonar Europaparlamentet att partnernas kapacitetsuppbyggnad inom säkerhetssektorn måste stärkas för att bättre kunna bemöta de djupgående utmaningarna och de allvarliga säkerhetsförhållandena i regionen, bland annat genom att stödja tredjeländer i kampen mot terrorism på deras territorier.
11. Europaparlamentet ställer sig bakom det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 28 april 2015 *Kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling – möjliggöra för partnerländerna att förebygga och hantera kriser* ⁽¹⁾.
12. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag och de pågående interinstitutionella förhandlingar som syftar till att upprätta en förordning om instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingsamarbete och internationellt samarbete (NDICI), som omfattar alla uppgifterna för det nuvarande instrumentet som bidrar till stabilitet och fred.
13. Europaparlamentet välkomnar förslaget från vice ordföranden/den höga representanten, med stöd av kommissionen, om att inom ramen för unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik inrätta en europeisk fredsfacilitet för finansiering av militärt och försvarsrelaterat samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, inbegripet utrustning enligt EU:s gemensamma militära förteckning, som kommer att fylla en viktig lucka i EU:s stöd och tillsammans med NDICI ge EU möjlighet att reagera snabbare och mer verkningsfullt på säkerhetsutmaningar. Parlamentet efterlyser ett snabbt antagande. Parlamentet påminner om att den europeiska fredsfaciliteten syftar till att införliva den fredsbevarande resursen för Afrika och inrätta en kapacitetsuppbyggande komponent som skulle göra det möjligt att tillhandahålla militär utrustning till partnerländer, inklusive vapen och ammunition, med full respekt för den gemensamma ståndpunkten, mänskliga rättigheter och humanitär rätt, och med effektiva transparensbestämmelser, så som de anges i dess rekommendation av den 28 mars 2019 om inrättande av den europeiska fredsfaciliteten, för att säkerställa att militär utrustning inte ges till mottagare som begär övergrepp och grymheter mot civilbefolkningen eller på andra sätt skadar civila. Parlamentet noterar att medlemsstaterna sedan juni 2018 har arbetat med ett rådsbeslut om inrättande av faciliteten, som ska inrättas senast i januari 2021. I detta avseende, och med tanke på den rådande situationen i Afrika, uppmanar parlamentet rådet att utan dröjsmål godkänna detta förslag om antagande av det nödvändiga beslutet om inrättande av detta nya instrument till stöd för de afrikanska väpnade styrkornas militära kapacitet.
- a) Parlamentet anser att den europeiska fredsfacilitetens budget bör vara tillräckligt stor för att på ett effektivt sätt kunna ta itu med de aktuella utmaningarna i fråga om utbildning, operationer, uppdrag, projekt och militär utrustning, däribland vapen, ammunition och transporter.
- b) Rådet uppmanas att se till att den europeiska fredsfaciliteten undanröjer de nuvarande begränsningarna inom ramen för den fredsbevarande resursen för Afrika och unionens budget för förvärv av vapen och ammunition.
- c) Parlamentet begär att medel från EU:s budget ska tillhandahållas för administrativa utgifter, däribland personalkostnader, till följd av det rådsbeslutet.
- d) Rådet uppmanas att kräva betalning av medlemsstaterna för de operativa utgifter som följer av genomförandet, bland annat för utrustning och utbildning.
- e) Parlamentet noterar att de medlemsstater som inte deltar i finansieringen av en specifik åtgärd eller en del av den skulle kunna avstå från att rösta i rådet.
- f) Parlamentet begär att en ny särskild avdelning med ansvar för förvaltning av detta nya instrument ska inrättas vid Europeiska utrikestjänsten, för att övervaka tillhandahållandet och användningen av utrustning och utbildning, inbegripet lämpliga skyddsåtgärder och riskreducerande åtgärder.

⁽¹⁾ JOIN(2015)0017.

Onsdag 16 september 2020

g) Parlamentet anser att tillhandahållande och användning av sådan utrustning och utbildning bör övervakas av experter som utstationerats från medlemsstaterna till denna avdelning för att informera vice ordföranden/den höga representanten, och bli föremål för granskning av parlamentet och av revisionsrätten.

14. Europaparlamentet anser att hållbarheten, effektiviteten och synligheten för EU:s civila och militära uppdrag i Afrika, trots den höga graden av engagemang och professionalism bland personalen, också har försvärats särskilt av bristen på lokalt egenansvar, hållbarhetsplaner och grundläggande utrustning i de berörda länderna samt av deras förmåga att stärka partnernas kapacitet.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att säkerställa att användningen av alla finansieringsinstrument utforskas i syfte att ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikterna och stödja utvecklingen av säkerhetskapaciteten i de drabbade afrikanska länderna, i enlighet med artiklarna 209 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och mot bakgrund av de mycket allvarliga säkerhetskriserna i Sahel- och Sahararegionen och i Östafrika.

16. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att stärka den partnerskapsprincip i EU:s förbindelser med Afrika som fastställs i det gemensamma meddelandet "Mot en övergripande strategi för Afrika" (JOIN(2020)0004). Parlamentet uppmanar kommissionen, särskilt vice ordföranden/den höga representanten, att etablera skraddarsydd bilaterala partnerskap för förändring som omfattar ett brett spektrum av områden med säkerhet och försvar som en prioritet. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att hylla de länder som gjort framsteg när det gäller befästheten av demokratin och människors säkerhet, och att uppmana dem att ansluta sig till bilaterala partnerskap enligt "mer för mer"-principen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att utöver bilaterala partnerskap bidra till att konsolidera de säkerhetsfunktioner som utövas av subregionala organisationer såsom Ecowas, Östafrikanska gemenskapen eller Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC).

17. Europaparlamentet rekommenderar EU att överväga att bidra till de operativa och logistiska kostnaderna för insatser mot terrorism som görs av de nationella väpnade styrkorna i Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger och Tchad, inom ramen för fredsbevarande insatser i Sahel- och Sahararegionen och genom att inta en hållning liknande den som man har när det gäller finansieringen av de gemensamma G5 Sahel-styrkorna och Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom). Parlamentet konstaterar att den europeiska fredsfaciliteten bör vara ett lämpligt instrument för att göra detta.

18. Europaparlamentet uppmanar till en diskussion om huruvida det är lämpligt att för befintliga utbildningsprogram använda samma resurser för upphandling av militär utrustning, bland annat vapen, som för närvarande tillhandahålls för utplacering och utbildning av G5 Sahel-styrkan, inklusive ekonomiskt stöd vid behov.

19. Europaparlamentet rekommenderar att all finansiering av kapacitetsuppbyggnadsinsatser för afrikanska länder ska vara beroende av att mottagarlandet presenterar en gemensamt överenskommen stödplan som omfattar utbildning i säkerhetssektorsreformer, mänskliga rättigheter, internationell humanitär rätt och rättsstatsprincipen, som har rimliga tidsfrister och som ska genomföras under övervakning från EU:s sida, med möjlighet till ytterligare justeringar beroende på hur situationen utvecklas.

20. Europaparlamentet är djupt oroat över det stora antalet fall av mycket allvarliga människorättskränkningar som begåtts av maliska säkerhetsstyrkor och som undersökts och rapporterats av FN:s integrerade multidimensionella stabiliseringsinsats i Mali (Minusma).

21. Europaparlamentet inser den viktiga roll som Mali spelar för stabiliteten i Sahel och delar Ecowas djupa oro över statskuppen i Mali den 18 augusti 2020. Parlamentet understryker att fortsatt samarbete med och stöd från det internationella samfundet, särskilt EU och FN, endast kan genomföras framgångsrikt om ett antal viktiga åtgärder vidtas, närmare bestämt att det inrättas ett väl förberett, livskraftigt, insynsvänligt och varaktigt valsystem som säkerställer trovärdiga, fria och rättvisa val och verkligt lika villkor för politiska partier. Parlamentet ställer sig bakom behovet av en inkluderande övergångsregering, som måste omfatta alla politiska och sociala grupper och sträva efter att skydda varje medborgares konstitutionella rättigheter och friheter, utan att någonsin glömma bort dagens överhängande sociala, säkerhetsmässiga och ekonomiska utmaningar, som kräver omedelbara åtgärder för att tillgodose folkets legitima krav på en inkluderande och konstruktiv dialog om landets framtida väg. Parlamentet stöder utrikestjänstens insatser för att bidra till att nå en fredlig och demokratisk lösning som i slutändan kommer att återställa varaktig stabilitet och de maliska medborgarnas förtroende för sina institutioner och sin offentliga förvaltning, vilken bör vara verkligt inkluderande, fri från korruption och tjäna alla medborgare i deras strävan efter välbefinnande, fred, utveckling, stabilitet och trygghet.

22. Europaparlamentet noterar FN:s utvärderingsrapporter om insatser för verkställighet och korrigerande åtgärder avseende sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp som begåtts av FN-personal och annan personal i fredsbevarande uppdrag. Parlamentet är djupt skakat över den alarmerande omfattningen av dessa brott och att man inte lyckats ställa gärningsmännen till svars. Parlamentet är också skakat över anklagelserna om att europeiska styrkor och FN-styrkor begått

Onsdag 16 september 2020

sexuella övergrepp mot barn, särskilt i Centralafrikanska republiken 2016, och begär att rättvisa ska skipas. FN, EU:s medlemsstater och EU:s GSFP-organ uppmanas kraftfullt att utan dröjsmål och med största beslutsamhet utreda, åtala och döma all personal från FN, enskilda länder och EU som har begått sexuella våldshandlingar. Parlamentet betonar det brådskande behovet att reformera de berörda strukturerna på ett sådant sätt att man får ett slut på straffriheten för FN:s och EU:s personal och att inrätta fungerande och transparenta mekanismer för tillsyn och ansvarsutkrävande. Parlamentet finner det oacceptabelt att rättsliga åtgärder avseende påstådda övergrepp i nuläget är helt frivilliga och är beroende av det land som bidrar med trupper. Parlamentet är övertygat om att sådana allvarliga brott skulle kunna minskas och förebyggas också genom utbildning. Parlamentet påminner med kraft om det brådskande behovet av att förhindra sådana brott i framtiden, även för att återupprätta lokalbefolkningens förtroende för internationella fredsbevarande insatser.

23. Europaparlamentet begär att formatet för utbildningsuppdragen inom EUTM Mali, EUTM RCA och EUTM Somalia omdefinieras så att det anpassas bättre till de verkliga behoven hos de väpnade styrkorna och hos befolkningarna i mottagarländerna genom att

- a) harmonisera utbildningsmetoder, arbetsordningar och insatsregler och se till att de är entydiga och anpassade till de identifierade behoven i landet och införliva utbildning om jämställdhet och kvinnors rättigheter, inbegripet agendan för kvinnor, fred och säkerhet,
- b) utveckla och tillämpa en övergripande politik för en reform av säkerhetssektorn där människors säkerhet sätts i centrum och där säkerhetsbehoven för hela befolkningen blir en väsentlig del av alla komponenter,
- c) se till att EU-instruktörer, i samordning med de lokala militära myndigheterna, ges i uppdrag att välja ut soldater bland dem som föreslås av de lokala myndigheterna och utbilda dem så att de kan förbättra sin kompetens, bland annat deras kunskaper om internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning samt handleda och följa med dem ut på fältet när de har avslutat sin utbildning för att bedöma dem och hindra att enheter upplöses och soldater överger sina stridande förband,
- d) förse utbildningscentrumen med både delad och individuell militär utrustning (om landet i fråga inte tillhandahåller sådan), för att säkerställa att lämplig utbildning kan ges efter det att EU har infört skyddsåtgärder som säkerställer efterlevnad av de åtta kriterierna i gemensam ståndpunkt 944 vid överföring av vapen till tredjeländer, som garanterar kontroll efter avlastning och kontroll av slutanvändningen för att förhindra avledning till väpnade grupper, bl.a. terrorister,
- e) förbättra andelen tillsatta tjänster i uppdragen i syfte att hantera återkommande problem,
- f) se till att utbildningen motsvarar den operativa verkligheten, dvs. den bör omfatta mobilitet och lednings- och kontrollkapacitet,
- g) utnyttja utstationeringar av nödvändig militär expertis, särskilt på området för strategisk rådgivning,
- h) inrätta en mekanism för övervakning och skydd av mänskliga rättigheter i syfte att förebygga kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

24. Europaparlamentet anser att en förstärkning av den rådgivande delen av vissa uppdrag (EUTM Somalia) när det gäller de lokala styrkornas befälsstruktur skulle göra det möjligt att utöva ett betydande inflytande på hur insatserna genomförs och inom ramen för den multilaterala ramen för militärt bistånd.

25. Europaparlamentet anser att EU bör införa en ordentlig tillsyn och fortsätta att genomföra effektiva regelbundna utvärderingar och strategiska översyner av de civila uppdragen inom ramen för Eucap Sahel Mali, Eucap Sahel Niger, Eucap Somalia och EUAM RCA, se över deras mandat, budget och personalresurser, och fortsätta att använda övervakningssystemen inom ramen för uppdragens genomförandeplaner och riktmärkning som ett övergripande styrmedel. Parlamentet är övertygat om att uppdragen bättre skulle anpassas till de skiftande säkerhetsmässiga och politiska förhållandena om de anpassades till de lokala behoven, och om samarbetet med lokala partner intensifierades, och att detta skulle göra dem ännu mer operativa och effektiva och integrera dem i en bredare reform av säkerhetssektorn som skulle öka lokalbefolkningens säkerhet. Vice ordföranden/den höga representanten och Europeiska utrikes tjänsten uppmanas att återkomma till

Onsdag 16 september 2020

parlamentet när det gäller årsrapporten om genomförandet av GSFP 2019⁽¹²⁾ och parlamentets utvärdering av uppdragen i Afrika. Parlamentet upprepar sin kritik mot att det saknas ”lämpliga indikatorer för att övervaka resultatet av Eucap Niger och Eucap Mali, och att övervakningen och bedömningen av uppdragsverksamheten var otillräcklig och inte inriktad på att beakta effekterna av uppdragen”. Vice ordföranden/den höga representanten och utrikesjämbuden uppmanas att återkomma till parlamentets utvärdering av styrkebidraget för EUTM Somalia.

26. Europaparlamentet noterar att säkerhetssituationen i Somalia är mycket oroande och att den är en destabiliserande faktor på hela Afrikas horn och även utanför den regionen. Parlamentet anser att Somalias federala regering inte kan påta sig alla sina skyldigheter och att den somaliska nationella armén, trots de framsteg som gjorts på senare tid, alltså inte på egen hand kan bekämpa al-Shabaabs terroristverksamhet. Parlamentet påminner om att Somalias armé förväntades ta över från Amisom i december 2021. Parlamentet understryker att uppnåendet av detta mål kräver ett nytt och omfattande stödprogram, och uppmanar EU att komma överens med Afrikanska unionen och den somaliska regeringen om vilken mekanism som ska införas efter Amisom.

27. Europaparlamentet anser att Gulkrisen får allvarliga konsekvenser för Somalia, och att Förenade Arabemiraten alltså stöder öppna åtgärder som direkt undergräver de säkerhetsmässiga och politiska landvinningar som hittills gjorts i Somalia, vilket skapar nationell splittring mellan Somalias federala regering och de federala medlemsstaterna när det gäller säkerhet, nationella val och utvecklingsfrågor, och begär att sådana åtgärder omedelbart ska upphöra.

28. Europaparlamentet begär att de maliska signatärer som undertecknat det avtal om fred och försoning i Mali som är ett resultat av Algerprocessen följer och genomför det utan ytterligare dröjsmål.

29. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen bör fortsätta att stötta Amisom finansiellt under övergångsperioden via den fredsbevarande resursen för Afrika, upprätthålla sin närvaro inom EU:s tre reviderade militära eller civila uppdrag och insatser (Atalanta, EUTM Somalia och Eucap Somalia), stödja demokratiska institutioner och fortsätta utbilda den nationella armén och inrätta transparenta, ansvarsskyldiga och demokratiskt kontrollerade säkerhetssektorer.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att hjälpa G5 Sahels gemensamma styrkor att bli operativa genom att tillhandahålla finansiellt stöd och militär utrustning och utbildning, där det ingår lämpliga skyddsåtgärder och riskreducerande åtgärder samt rådgivning när det gäller doktrin, planerad kapacitet och förvaltning. Parlamentet framhåller här behovet av en stark och trovärdig poliskomponent. Parlamentet uppmanar de partner som gjorde utfästelser vid givarkonferensen i Bryssel den 22 februari 2018 att genomföra dem så snabbt som möjligt.

31. Europaparlamentet anser att de afrikanska staterna måste ta ansvar för att uppfylla sina myndighetsuppgifter att stabilisera alla områden som befriats från jihadistterrorister, kriminella grupper och väpnade grupper, människohandlare och banditer, för att skydda medborgarna, bland annat genom att tillhandahålla grundläggande tjänster (förvaltning, vatten- och elförsörjning, hälso- och sjukvård, rättsväsen, utbildning). Armén eller säkerhetsstyrkorna bör tillhandahålla en lämplig säkerhetsmiljö och grundläggande tjänster fram till dess att den civila förvaltningen tar över, och parlamentet uppmanar Europeiska unionen att öka sina insatser för att hjälpa de afrikanska staterna med att tillhandahålla grundläggande tjänster.

32. Europaparlamentet stöder Afrikanska unionens begäran till Förenta nationerna om att få tillgång till FN-bedömda bidrag till afrikanskledda uppdrag som bemyndigats av FN:s säkerhetsråd.

33. Europaparlamentet betonar att det behövs samordning mellan länderna i Nordafrika och ett effektivt bidrag till fred och försoning i Libyen för att förhindra att landet blir en knutpunkt för spridning av jihadism, terrorgrupper, kriminella och väpnade grupper, vapen och människohandel. Parlamentet uppmuntrar därför 5+5-fredsförhandlingarna, och uppmanar alla länder att följa andan i Berlinkonferensen. Parlamentet uttrycker sin förhoppning om att den senaste tidens signaler om vapenvila och fred i Libyen kommer att förverkligas. Parlamentet välkomnar i detta avseende de initiativ som nyligen tagits av utrikesjämbuden och vice ordföranden/den höga representanten, särskilt hans besök i Libyen den 1 september 2020, och understryker att EU bör spela en ledande roll i medlingsprocessen.

34. Europaparlamentet uppmanar EU att ta itu med de konsekventa och ökande hoten mot skyddet och bevarandet av kulturarvet och att bekämpa smuggling av kulturföremål, särskilt i konfliktområden.

35. Europaparlamentet anser att man bör överväga samarbete med länderna i Nordafrika främst i form av utbyte av information och underrättelser, militär utbildning och bekämpning av radikaliserings, och att man då bör ta hänsyn till de dokumenterade erfarenheter som finns i några av länderna.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 om genomförande av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik – årsrapport (Antagna texter, P9_TA(2020)0009).

Onsdag 16 september 2020

36. Europaparlamentet anser att en övergripande säkerhetspolitik på medellång till lång sikt för dessa regioner också bör inriktas på att främja motståndskraft.

37. Europaparlamentet välkomnar och stöder Mauretaniens övergripande strategi i samband med landets militära och säkerhetsmässiga reaktion, och konstaterar att denna strategi grundar sig på sociala aspekter och utveckling. Parlamentet uttrycker sin solidaritet med Niger, Mali och Burkina Faso – länder som drabbats hårt av terrorism. Parlamentet lovordar det internationella samfundets insatser och uppoffringar, FN:s integrerade multidimensionella stabiliseringsinsats i Mali, den multinationella gemensamma insatsstyrkan, G5:s och Frankrikes väpnade styrkor (operation Barkhane), EU:s regionala rådgivnings- och samordningsenhet, Eucap Sahel Mali och Niger, EUTM Mali, GAR-SI Sahel och Tchads armé, som är den viktigaste styrkan i de centrala och östra delarna av G5 och som kräver särskilt stöd för sina bataljoner. Parlamentet uppmanar länderna i G5 Sahel att fullfölja de inhemska reformerna och fullt ut genomföra mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokratiskt ansvarsutkrävande, med respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska normer.

38. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma förklaringen från Europeiska rådets ordförande Charles Michel och Islamiska republiken Mauretaniens president och G5 Sahels tjänstgörande ordförande, Mohamed Cheikh el Ghazouani av den 28 april 2020, i vilken de förnyade och ökade sina åtaganden när det gäller säkerhet, stabilitet och utveckling i Sahel i nära samarbete med FN:s generalsekreterare, ordföranden för Afrikanska unionens kommission och den nuvarande ordföranden för Ecowas.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja och samarbeta med operationerna Barkhane, Takuba och uppdragen Gazelle och New Nero. Parlamentet betonar vikten av de mänskliga och militära investeringar som görs av de medlemsstater som redan deltar i dessa operationer och uppdrag. Parlamentet insisterar på behovet av ett starkare europeiskt engagemang, men att detta inte kan ersätta ländernas skyldighet att genomföra nödvändiga inhemska reformer som har till syfte att säkerställa hållbar utveckling och hållbara säkerhetssektorer.

40. Europaparlamentet uppmanar EU att ägna särskild uppmärksamhet åt spridningen av väpnade terroristgrupper, i synnerhet islamistisk terrorism och våldsbejakande wahhabistisk extremism, i regionerna Sahel, Västafrika och Afrikas horn, och att fortsätta sina globala insatser för att bekämpa jihadism. Med tanke på dessa områdets strategiska betydelse för stabiliteten och säkerheten i de södra grannländerna, säkerheten till sjöss och trycket mot EU:s yttre gränser efterlyser parlamentet en uppgradering av säkerhetssamarbetet och biståndsprogrammen med de berörda länderna.

41. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att genomföra en omfattande utvärdering av den gemensamma strategin EU–Afrika och det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med titeln "Mot en övergripande strategi för Afrika" av den 9 mars 2020, och att främja genomförandet av rådets slutsatser av den 20 april 2015 om den regionala handlingsplanen för Sahel 2015–2020, av den 16 mars 2015 om EU:s handlingsplan för Guineabukten 2015–2020, av den 25 juni 2018 om Afrikas horn/Röda havet och Sahel/Mali och av Pauförklaringen.

42. Europaparlamentet kräver ytterligare skydd och stöd för de utbildningsmyndigheter, samhällen och organisationer som är verksamma på plats och som försöker att hitta alternativa möjligheter till lärande i samlingslokaler och göra så att tusentals barn i Västafrika och Sahelregionen deltar i program för utbildning och kompetensutveckling.

God samhällsstyrning och hållbar utveckling

43. Europaparlamentet hävdar att ingen säkerhetsstrategi kan komma till stånd utan gemensamma åtgärder i fråga om hållbar utveckling och humanitära insatser. Parlamentet påminner om de olika bakomliggande orsakerna till terrorism och väpnade konflikter. Parlamentet begär att man ska främja humankapital och mänsklig utveckling, tillgodose behoven för de mest utsatta befolkningsgrupperna och bygga upp befolkningens återhämtningsförmåga.

44. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen bör se till att planerna för hållbar utveckling är innehållsbaserade och sektorsövergripande och ger en global lösning på utmaningarna i den berörda regionen. Parlamentet betonar att en integrerad strategi för fred, säkerhet och hållbar utveckling kräver ett meningsfullt deltagande av lokala aktörer i det civila samhället, särskilt kvinnor och ungdomar, men påminner också om den roll som de äldre och de traditionella ledarna spelar i samhällena i Sahel-Sahararegionen. Parlamentet anser att dessa planer måste vara förenliga med principerna om biståndseffektivitet, som fastställdes i det europeiska samförståndet om utveckling, och att de måste antas av förvaltningen i samförstånd med de lokala mottagarsamfundet och genomföras med deltagande av det lokala civila samhället och humanitära organisationer för att säkerställa en effektiv samordning och insyn och ett effektivt egenansvar.

Onsdag 16 september 2020

45. Europaparlamentet framhåller att partnerskapet med FN, samarbetet med andra internationella institutioner, framför allt Afrikanska unionen, och dialogen med andra regionala och subregionala organisationer fyller en viktig funktion.

46. Europaparlamentet anser att ett meningsfullt säkerhetssamarbete mellan EU och Afrika måste bygga på hållbar utveckling, med särskilt fokus på att

- a) befästa demokratin genom att säkerställa ansvarsfulla demokratiska styresformer genom en verklig parlamentarisk granskning samt demokratiska institutioner och rättsstatsprincipen, som garanterar alla medborgerliga friheter,
- b) sätta stopp för konflikter och förhindra att de blossar upp igen och samtidigt ta itu med de bakomliggande orsakerna, i syfte att uppnå varaktig fred och säkerhet,
- c) ta fram en politik som främjar ekonomisk utveckling och skapande av arbetstillfällen för ungdomar, och på att göra ungdomar delaktiga i de politiska och ekonomiska processerna och i fredsprocesserna,
- d) stödja handlingsplaner för förebyggande stabilisering,
- e) ge kvinnor egenmakt genom att erkänna dem som drivkraft för förändring i afrikanska samhällen och stärka deras utbildningsmöjligheter och ekonomiska möjligheter, främja deras deltagande i institutioner och beslutsfattande lokalt och nationellt samt främja deras roll i fredsbyggande, konfliktförebyggande och medling och bekämpa sexuellt våld mot kvinnor och flickor,
- f) tillhandahålla grundläggande tjänster såsom hälso- och sjukvård, tryggad livsmedelsförsörjning, vatten, sanitet och hygien, socialt skydd, bostäder och sociala skyddsnät, stöd och skydd för den psykiska hälsan, utbildning och stöd till den fördrivna befolkningen för att öka människors förtroende för staten,
- g) säkerställa säkerhetsmässig, administrativ och rättslig stabilitet,
- h) utrota fattigdom, straffrihet och korruption,
- i) ta itu med effekterna av klimatförändringarna genom att vidta åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna för att se till att människors försörjning blir hållbart motståndskraftig mot miljöhot,
- j) respektera rättsstatsprincipen och främja hållbar utveckling och mänskliga rättigheter utan någon som helst diskriminering samt yttrandefrihet, mediefrihet, föreningsfrihet och stärkande av strukturellt stöd till det civila samhället och oberoende medier,
- k) främja hållbara jordbruksmetoder såsom agroekologi och stödja småskaliga producenter och jordbrukare och införa näringsrelaterade kopplingar för att hantera alla former av undernäring i alla sammanhang och fortsätta finansieringen av verksamhet som överbryggar humanitära insatser och utvecklingsinsatser för att ta itu med de bakomliggande orsakerna.

47. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att de aktuella säkerhetsutmaningarna i Afrika – utöver de bestående klyftorna, de bristande möjligheterna för unga människor och den svaga samhällsstyrningen – skulle kunna uppmuntra till migration och leda till betydande folkförflyttningar, något som skulle undergräva staterna i Nordafrika och påverka Europa och utmynna i en utbredd humanitär katastrof. Parlamentet är medvetet om de effekter som konflikter, fattigdom, ojämlikhet och klimatförändringar har på tvångsförflyttningar, och uppmanar Europeiska unionen att underlätta en laglig, säker och värdig migration. Parlamentet betonar därför vikten av att öka samarbetet mellan framför allt EU och Sahelregionen för att ta itu med denna viktiga fråga, och påminner samtidigt om den godtagna praxisen att avstå från att tillämpa villkorlighet på humanitärt bistånd med anknytning till åtgärder på migrationsområdet i regionen.

48. Europaparlamentet välkomnar EU:s strategi för Afrikas horn, eftersom den omfattar inte bara säkerhetspolitik och humanitär politik utan också en mer långsiktig utvecklingspolitik och millennieutvecklingsmålen. Parlamentet lyfter fram betydelsen av denna långsiktiga vision för utvecklingspolitiken, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samordna sina strategier på detta område och tillämpa gemensam programplanering för de olika länderna och regionen så snart som möjligt.

Onsdag 16 september 2020

49. Europaparlamentet begär att FN:s säkerhetsråds resolution om ungdomar, fred och säkerhet ska genomföras i säkerhetssamarbetet mellan EU och Afrika.
50. Europaparlamentet uppmanar EU att främja ett effektivt genomförande av FN:s agenda för kvinnor, fred och säkerhet på alla områden för EU:s yttre åtgärder, inklusive ett genusperspektiv på viktiga politikområden inom ramen för det strategiska säkerhetspartnerskapet mellan EU och Afrikanska unionen.
51. Europaparlamentet anser att EU bör stärka sitt samarbete med de nationella parlamenten, även med säkerhets- och försvarsutskotten, för att förbättra kritiska tillsynsfunktioner när det gäller nationella och yttre säkerhetsinsatser.
52. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla militära aktörer i Sahel att respektera internationell humanitär rätt och genomföra omfattande insatser som fokuserar på att mildra lidandet i de mest utsatta befolkningsgrupperna, särskilt genom att se skyddet av civila som en viktig indikator på framgång i alla integrerade säkerhetsstrategier. Parlamentet betonar hur viktigt det är att genomförandet av säkerhetsoperationer inte förvärrar den humanitära situationen. Parlamentet uppmanar alla säkerhetsaktörer att övervaka hur deras militära operationer och säkerhetsåtgärder inverkar på tillgången till tjänster, inklusive på livsmedels- och näringsområdet, och på tvångsflyttningarna, i syfte att minimera deras skadliga effekter för de humanitära behoven.
53. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att ge extraordinärt och holistiskt stöd till de berörda regionerna med tanke på den extraordinära utmaning som covid-19-pandemin innebär, för att upprätthålla GSFP-uppdragets och GSFP-insatsernas operativa kontinuitet genom att ge de lokala väpnade styrkorna råd om hur de ska hantera denna epidemi, för att stärka EU:s utvecklingsåtgärder i dessa regioner, eftersom de kan spela en viktig roll för att minska konsekvenserna av hälsokrisen, och för att tillhandahålla mycket viktigt humanitärt bistånd och visa flexibilitet och förmåga att anpassa sig till situationen. Parlamentet välkomnar G20-gruppens enhälliga beslut om uppskov av skuldavbetalningar för de fattigaste länderna.
54. Europaparlamentet rekommenderar att EU – tillsammans med Internationella valutafonden, Världsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken – ingriper finansiellt för att bidra till att hålla skulder och räntebetalningar under kontroll. Parlamentet begär att alla möjligheter till skuldlättnad, uppskjutna skuldbetalningar och hållbar skuldsättning för afrikanska länder ska undersökas mot bakgrund av covid-19-pandemin och dess ekonomiska konsekvenser.
55. Europaparlamentet rekommenderar att de berörda länderna till fullo tar sitt internationella rättsliga ansvar och vidtar alla de åtgärder som krävs enligt internationell humanitär rätt för att säkerställa ansvarsskyldighet för alla brott mot internationell humanitär rätt begångna av alla parter. Länderna rekommenderas att ge fri tillgång till humanitärt bistånd och grundläggande tjänster för människor i nöd, även för dem som bor i områden utanför regeringens kontroll, så att man förhindrar att humanitärt bistånd förskingras. Vidare rekommenderas länderna att möjliggöra förhandlingar med alla parter i konflikten om tillträde för humanitärt bistånd, och parlamentet betonar hur viktigt det är att leveranser av humanitärt bistånd uppfattas som neutrala och opartiska och att biståndsarbetarnas säkerhet garanteras.
56. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att stärka principen om multilateralism i EU:s förbindelser med Afrika, som fastställs i det gemensamma meddelandet "Mot en övergripande strategi för Afrika". Parlamentet anser att det kommunistiska Kina och det auktoritära Ryssland i sina förbindelser med de afrikanska länderna har intagit olika förhållningssätt som går stick i stäv med EU:s insatser. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den offentliga diplomatin och dialogen med Afrikanska unionen, regeringar, parlament och civila samhällen i syfte att på ett mer ändamålsenligt sätt förklara EU:s säkerhetsstöd i Afrika som ett bidrag till Afrikas utvecklingsstrategi 2063.

o

o o

57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-